

Elkezdődött

A tenger felől támadtak.

A délutáni verőfényben lehorgonyoztak az öböl bejáratában.

Mozdulatlanul várták az estét.

A kutyák 22.20-kor ugrottak a vízbe.

Észrevétlenül közelítették meg a szárazföldet.

Partot érve megrázták magukat majd szimatolni kezdtek.

A falak repedésein keresztül bejutottak a városba.

Orrukkal benyomták a félig nyitva hagyott ajtókat.

Az örök mit sem sejtve váraoztak.

Az öldöklés 23.20-kor vette kezdetét.

Először a katonák torkát harapták át majd a civilekre támadtak.

A csónakokat pontban éjfélkor eresztették le.

A különleges egységek tagjai percek alatt partra értek.

A kapitány 00.25-kor lépett a mólóra.

A kutyák a főtéren gyülekeztek csendben figyelték a kapitány
beszédét.

A háború elkezdődött.

Az életben maradtak foglyok lettek.

A kutyákat a város bejárataihoz vezényelték.



A farkasisten

A farkasisten hangja betöltötte a völgyet.

A fiúk ijedten néztek az égre.

Erősen szorították egymás kezét.

Talpuk alatt ropogott az előző nap hullott hó.

A farkasisten hangja időnként megrázta a fákat.

Az ágak ilyenkor összeértek.

Mintha az erdő a fogát csikorgatta volna.

A fiúk könnyes szemmel lassan haladtak.

Egyre feljebb jutottak.

Időnként madarak szálltak az ágak között.

Beesteledett.

A hold nem világított csak a hó fénye rajzolta ki a fák törzsét.

Mintha egy ketrec rácsait látnák.

A farkasisten hangja utat tört magának ruhájuk szövetén keresztül és
megborzolta a bőrüket.

Lépésről lépésre haladtak majd mindketten egyszerre a hóra zuhantak.

Az idősebb maga is félig fekvő helyzetben egy közeli fa tövébe vonszolta
társát.

Légzésük hol felgyorsult hol lelassult.

A farkasisten hangja időnként megrázta a fákat.

Az ágakról ilyenkor hó hullott a földre.

A szél megállás nélkül fúj.

A farkasisten öt nap múlva hallgatott el.

A férfiak csak ekkor mertek a fiúk keresésére indulni.

Két nap múlva az egyik fa tövében két különös alakú hóbuckát
pillantottak meg.

A fiúk temetésén a falu minden lakosa jelen volt.